

Påkaldelse

Vel er det atten århundreder siden, at Jesus Kristus vandrede her på jorden; men dette er jo ikke en begivenhed lig andre begivenheder, hvilke først, som forbigangne, gå over i historien, og så, som længst forbigangne, gå over i glemsel.

Nej, hans nærværelse her på jorden bliver aldrig noget forbigangent, altså heller ikke mere og mere forbigangen – hvis da ellers troen findes på jorden; thi, hvis ikke, ja da er det i samme øjeblik længe siden han levede.

Så længe der derimod er en troende, må denne også, for at være blevet det, har været, og som troende var lige så samtidig med hans nærværelse, som hine samtidige; denne samtidighed er troens betingelse, og nærmere bestemt er den troen.

Herre Jesus Kristus, at vi da også således måtte blive samtidig med dig, se dig i din sande skikkelse og i virkelighedens omgivelse, som du gik her på jorden, ikke den skikkelse, i hvilken en tom og intetsigende, eller en tankeløs-sværmerisk, eller en historisk-snaksom ihukommelse har vanskabt dig, da den ikke er fornedrelsens, hvori den troende ser dig, og umuligt kan være herlighedens, hvori endnu ingen har set dig.

At vi måtte se dig, som hvad du er og var og vil være indtil din genkomst i herlighed, som forargelsens tegn og troens genstand, det ringe menneske dog slægtens frelser og forløser,

der af kærlighed kom til jorden for at søge de fortabte, for at lide og dø, og dog bekymret – ak, for hvert skridt du gjorde på jorden, for hver gang du kaldte ad den vildfarende, for hver gang du udrakte din hånd til at gøre tegn og under, og for hver gang du uden at røre en hånd værgeløs led menneskenes modstand – atter og atter måtte gentage: Salig den som ikke forarges på mig. At vi måtte se dig således, og at vi så ikke måtte forarges på dig!

Indbydelsen

O, forunderligt; forunderligt, at den, som har hjælpen at bringe, at det er ham, der siger: Kom hid! Hvilken kærlighed! Kærligt allerede, når man kan hjælpe, da at hjælpe den, som beder om hjælp; men selv at tilbyde hjælpen! Og tilbyder den til alle!

Ja, og just til alle dem, som ikke kunne hjælpe igen! At tilbyde den, nej, at råbe det ud, som var hjælperen selv den, der trængte til hjælp, som var dog også han, der kan og vil hjælpe alle, i en henseende selv en trængende, at han føler trang, og for så vidt trænger til at hjælpe, trænger til de lidende for at hjælpe dem!